

[Pia Kjærsgaard]

stå, at Kristeligt Folkeparti, der kun har 4 folketingsmedlemmer, ikke kan afse tid til det; partiet har formentlig heller ikke en plads i forbindelse med valgsamarbejdet herinde. Men jeg synes ikke, man kan bruge det argument, at blot fordi man anser noget for at være overflødigt, fordi der er noget, man er imod, så skal man totalt afskrive sig fra indflydelse.

I forbindelse med partistøtten, da den i sin tid blev vedtaget af Folketinget minus VS og Fremskridtspartiet, og hvor vi var imod, inderligt imod – og det er vi fortsat, og jeg har noteret mig, at det er der også andre der er – var argumentet, at vi kunne bare lade være med at tage imod den. Det er da ikke en måde at argumentere på.

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Lovforslagets formål og dermed regeringens ønske er at forbedre mulighederne for effektivitet og handlekraft i det nordiske samarbejde. Det er så ikke alene i overenstemmelse med et bredt flertal i Nordisk Råd, det er også, må jeg konstatere nu, et bredt ønske i det danske Folketing, og det vil jeg gerne sige tak til ordførerne for. Og den tak skal også omfatte fru Pia Kjærsgaard, for jeg havde egentlig ikke regnet med at høre et positivt ord fra fru Pia Kjærsgaard i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, men der var dog et ord, et positivt ord om et delforslag, nemlig at man her havde mulighed for også mellem sessionerne at stille de nordiske landes regeringer spørgsmål af parlamentarisk interesse; så selv for den beskedne positive indstilling skal der lyde en tak.

Hr. Erik B. Smith formulerede et ønske om, at man i det nordiske samarbejde og i Nordisk Råds regi mere formelt kunne inddrage det udenrigspolitiske område. Her må jeg blot sige, at det er sådan, at det ikke er noget fælles ønske blandt de nordiske landes regeringer, og uanset diskussionen omkring udvalgsarbejdet vil det ikke kunne omfattes af den aftale, som regeringerne har underskrevet.

Hr. Helge Adam Møller spørger, hvornår det er sigtet, at lovforslaget skal træde i kraft. Ønsket er, at det har virkning primo år 1992, at det har virkning for det næste møde i Nordisk Råd. Jeg kan sige, at ingen andre nordiske lande er lige så langt fremme, som vi er i Danmark, med denne første behandling af lovfor-

slaget, men jeg forventer, at samtlige nordiske lande har sendt godkendelsen frem, så det har virkning primo år 1992, og jeg håber selvfølgelig, at Folketinget vil bistå til, at vi i Danmark kan overholde denne tidsstermin.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Af fiskeriministeren (Kent Kirk).
(Fremsat 23/10 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Lovforslag nr. L 67 fra fiskeriministeren til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri må siges at være en meget beskeden start på drøftelsen af de mange problemer, som tårner sig op for det danske fiskerierhverv i disse måneder og år.

Spørgsmålet om hævdvundne ålegårdsrettigheder var tidligere et emne, som kunne bringe sindene i kog, hvilket næppe er tilfældet i dag. Tidligere havde man ca. 10.000 rettigheder, nu har man fået det reduceret til ca. 200. Derfor er vi enige i, at forslaget om nedlæggelse af ålegårdsnævne og Ålegårdsovernævnet er velbegrundet, når man ved, at der inden for de seneste 5 år ingen tvistigheder har været indbragt for ålegårdsnævne, og at kun én sag har været indbragt for Ålegårdsovernævnet inden for de seneste 10 år. Man kan næsten